

ÉVKÖZI 3. VASÁRNAP – ISTEN IGÉJÉNEK VASÁRNAPJA

1-4 oldal

Olv.: Neh 8,2-4a.5b.8-10 – 1Kor 12,12-14.27 – Lk 1,1-4;4,14-21

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves testvérek! A karácsonyi ünnepek után Krisztus megkeresztelkedését ünnepeltük az évközi első vasárnapon, aztán az elmúlt vasárnap Isten és ember összetartozásáról, embernek emberrel való kapcsolatáról, szövetségéről elméltünk. A mai vasárnapon a világ sorsának az Isten felől való értelmezését hirdeti meg Jézus Krisztus.

Az elmúlt évek során oly sokszor használtuk ezt a fogalmat: rendszerváltoztatás. Belekapaszkodom ebbe a fogalomba. Jézus Krisztus nem rendszerváltoztatást hozott el ebbe a világba, hanem az ember teljes átalakulását hirdette meg, mert ennek a függvénye a világ sorsa, ennek a függvénye az ember jövője. Ha az ember önmaga fölé nő, akkor nem kell tőle féltetni a világot, akkor nem kell tőle féltetni az emberi közösséget, nem kell féltetni tőlünk az emberi kapcsolatokat. Ennek a feltétele az ember lassú átalakulása és ez a legnagyobb ígéretet hozza el nekünk. Az ember önmaga fölé nőhet és ez az ember már kezébe veheti a világot, ettől az embertől már nem kell féltetni önmagunkat, egymás életét. Most amikor ezt a mai vasárnapi szentmisét elkezdjük, akkor nézzünk önmagunkba és tartsunk önvizsgálatot és bűnbánatot, ez is ezt az irányt igazolja.

Szentbeszéd

Kedves testvérek! Ma beteljesedett az írás, amit az imént hallottatok – Jézus joggal mondhatta ki ezt a mondatot. Csakhogy a világról van szó, az emberről van szó, ennek a krisztusi igazságnak ebben a mai világban is hangzania kell, de nem Krisztus ajkán, hanem nekünk papoknak kell ezt újra kimondani és nektek, hiszen az egyház ti vagytok. Kell minden nap újra kimondani: ma beteljesedett az írás, amit az imént hallottatok.

Úgy tűnik, hogy ez a hang eltűnt. Ez a hang eltűnt Európából, eltűnt Magyarországról, és az emberek nem az igétől várják elsősorban a megoldást. Nem véletlenül mondtam a szentmise bevezetőjében: Jézus nem rendszerváltoztatást hozott el, nem rendszerváltoztatást akart, hanem az ember újjászületését, hogy erre az emberre rá lehessen bízni a világot, rá lehessen bízni a másik ember életét. Testvérek erről van szó.

Hallottuk ezt a gyönyörű ószövetségi történetet, amikor a zsidók megszabadultak a szolgaságból. Az üldöztetés után, a számkivetés után visszajöhettek a saját népük körébe, vagy talán így is mondhatnám, hogy újra néppé lehettek a saját hazájukban. Akarunk nép lenni a saját hazánkban, Európában, Magyarországon? Ezdrás pap, Nehemiás pap és mindazok, akik a népnek hirdették az igazságot, az új lehetőséget hirdették meg a népnek. Miképpen maradhatnak szabadok? Egy feltétele van, akkor is, ma is felolvasták az igazságot, azokat az isteni igazságokat, amelyek meg tudják határozni a gondolkodásunkat, vagy akár így is mondhatom: kijelölik a küldetésünket.

Ez a világjárvány tizedel bennünket, itt nálunk is a testvérek karanténban vannak és nyilvánvalóan egyre többen ma is. Ez az omikron állítólag nem olyan durván jelentkezik az emberek életében, mint az előző fajtái ennek a járványnak, de sokkal többen fertőződtek meg, és ki tudja, hogy milyen következményei lesznek az egyének életében ennek a fertőzésnek?

Senki se tudja, de úgy tűnik kedves jó testvérek, hogy sokkal jobban megfertőzött bennünket az, amit a rendszerváltoztatás ígért, sokkal jobban fertőz bennünket az, amit a világ megváltói hirdetnek nekünk, ostobáknak, mert nem értjük azt, amit hallottunk. Hányszor jött elő ebben az ószövetségi üzenetben: azoknak olvasta fel, akik értik! Testvérek, egy hely van a föld kerekén, itt az isten házában, ahol az igazságot hirdetik, akkor is, ha nem tudjuk tökéletesen megvalósítani vagy betartani ezt az igazságot. Sehol másutt. Mások azt hirdetik, hogy kezdedbe veheted a világot, tiéd a világ, mások pedig azt, hogy teljesedjen ki a te életed a sikerben, a karrierben és sok minden másban.

Ma divat a teremtet világ megvédése. Tőlünk akarják megvédeni a mai próféták a földet. Hát egy kis okuk van azért, mert úgy viselkedünk ezzel a teremtet világgal, mintha felelősségtudatunk nem is lenne. Egyfolytában a szolidaritásról beszélnek, közben szinte nincs egyetlen pillanat sem a földön, amikor békében élnének egymással az emberek, lábbal tapossuk az értékeket és egymástól is félünk. Testvérek, ha mindezeket összeszedjük, akkor el kell gondolkodnunk a kiürült templomokon, el kell gondolkodnunk az istentagadásunkon, el kell gondolkodnunk a beképzeltségünkről, a nagyképűségünkről.

Ezen a mai napon megismételjük azt, ami az ember számára az egyetlen lehetőség. Mit mondott Jézus? Szokása szerint elment a zsinagógába. Mi már ezt sem merjük mondani, hogy szokásunk lett, hogy vasárnap templomba járunk, szokásunk lett, hogy imádkozunk, mert mi olyan okosak vagyunk, mi állandóan azzal foglalkozunk, hogy miképpen terítik nekünk az igazságot. Minek morzsoljam az imádságot, amikor semmit nem érzek közben? Hát persze, mi már olyan felvilágosultak vagyunk, hogy már semmi se szól hozzám, ami érték, csak az ami érdek. Mindenesetre Jézus, szokása szerint a názáreti zsinagógában elment, szokása szerint ott hallgatta az írásokat, de az nem volt a szokása, hogy egyszer előáll és értelmezi az írást. Előálltak a papok a rabbik, akik értelmezték az igazságokat, de most Ő állt elő. Az Úr lelke rajtam, elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, szabadulást a foglyoknak, látást a vakoknak és hirdessem az Úr kegyelmi esztendejét. Ma beteljesedett ez, amit Izajás próféta jövendölt, sokkal de sokkal korábban. Ma beteljesedett. Ezzel kimondta azt, hogy Ő az, akiben megjelenik ez az értékrend. Jézus küldetéstudatáról van szó, ő a Messiás, a Fölkent.

Izrael népe tudta, mit jelent ez, hogy Fölkent. Királyokat kentek föl, prófétákat kentek föl ennek a népnek a körében. De mit jelent ez? Nem csak lecsorgatták rá az olajat, hanem a fölkentség azt jelentette, hogy felelősséget vállal a népéért, felelősséget vállal a nemzetéért. Hirdeti ezeket az igazságokat, amelyek egyedül tudják irányítani, kormányozni az embert. Múlt vasárnap a szövetségről beszéltünk. Az Isten népével az Isten szövetséget kötött, vagyis az Isten a népéért van, felelősséget érez az Isten, aki a szeretet Istene, értünk. És elegendő drága jó testvérek az ember számára az, ha valaki a szeretetre hivatkozva felelősséget érez a másik emberért. Ez a házasság titka, ez a család misztériuma, ez a nemzetek jövőjének a kinyilatkoztatott igazsága, enélkül nincs élet.

Jézus küldetését hallottuk. Mi volt az üzenet? Az Izajás jövendölés, és Jézus ezt mind beteljesítette. Jézus valóban a szegényekért volt, a betegekért, a foglyokért, az emberért. Elhozta az Isten szeretetét. Múlt vasárnap beszéltünk róla: belé áradt az Isten szeretete és elment és megkezdődött az ember megváltása. Az ő szeretete váltja meg az embert, és a jézusi misszió az igazsága az egész emberiséget meg tudta szólítani. Mind az öt földrész népeit, elsősorban Európát tudta teljesen újjászülni. Elhallgatok Európával kapcsolatosan... Eljutott minden földrészre, ez az igazság.

A kérdés ma nem Jézus küldetéstudatának az ismételtetése, hanem a mi küldetéstudatunk tudatosítása. Van-e? Hol van a keresztény küldetéstudatunk? Volt! Európa az egész világot

behálózta, mint ahogy a folyók behálózzák a Földet és életet teremtenek, ugyanúgy ez a krisztusi igazság Európa misszionáriusai által behálózta az egész világot, minden földrészre Európából indult el ez az újjáteremtő erő.

A mi küldetéstudatunkról van szó. Ezen kell ma nekünk elgondolkodni. El kell gondolkodnunk a Szövetségen, hogy mi valóban az Isten szövetségesei vagyunk-e. Mi valóban egymással szövetségesek vagyunk-e? Minden ezen dől el, a világ sorsa, a teremtett világ sorsa, az emberiség sorsa. Sajnos úgy tűnik, hogy a mi kezünkön elveszett ez a nagy igazság, mert elsősorban ez ránk bízott. Minden világ fiára, de ez az igazság átgyúrta az egész pogány Európát. Ez nagy felelősség. A kérdés az: hogy állunk, a világért való felelősséggel? Békedíjat is adtak egy taknyos fiatalnak, mert azt mondta, hogy vigyázni kell a Földre, a teremtett világra. Hát ez egy akkora igazság, hogy békedíjat kell adni vagy mit tudom én, mi mindent. Játék, játszunk, mindenki tudja és akkor most egy 16 éves lánygyerek kimondja, trónra emeljük, mert ő kimondta azt az igazságot ami a Napnál világosabb.

Felelősség a világért. Csak arra az emberre lehet rábízni a világot, akit Krisztus üzenete átalakított. Önmagunk fölé emel bennünket, gyarló önmagunk fölé emel bennünket a krisztusi tanítás. Megszabadulunk önmagunktól és felelősséget érzünk a világért, hiszen jönnek utánunk is emberek, vannak gyerekei önöknek, vannak unokái önöknek, felelősek vagyunk értük, de minden emberért, mert a világ az embernek adatott. A tiétek, hajtsátok uralmatok alá, töltsétek be, szüljétek tele ezt a világot és legyetek boldogok. Riasztgatnak bennünket, hogy hagyjuk már abba a szülést, hát ez a Föld nem tud bennünket eltartani. És erről van szó? Valójában önző önmagunkról van szó. A mindennapjainkban, a legkülönbözőbb pontjain a világnak ilyen művet, olyan művet hozunk létre, hogy aztán az hogyan hat itt meg ott meg amott? Megy a vita testvérek.

Csak annak az embernek a kezébe lehet odaadni a földet, aki megszabadult önző önmagától. Akinek az életében ez nem történt meg, az kizsákmányolja a Földet. Annak csak egy a fontos, hogy ő mekkorát tud kiharapni ennek a világnak az ajándékaiból, a teremtett világ ajándékaiból. Csak arra az emberre lehet rábízni a másik embert, aki megszabadult önmagától, és nem kihasználni akarja a feleségét, a férjét, a munkatársát, a másik embert, hanem fölismerte, hogy egymásnak tartozunk önmagunkkal, ahogy ezt Jézus bemutatta. Nem azért jöttem, hogy nekem szolgáljanak, hanem hogy én szolgáljak. Ezzel menti meg az embert, szabadítja ki önmagából, ha Jézusra figyel. És micsoda boldogság ezeknek az embereknek a találkozása! Arról nem is beszélve, hogy mi meg az Egyház vagyunk, Krisztus jegyese. Hát jegyesi kapcsolatban vagyunk vele azért, hogy legalább ez a közösség, az Anyaszentegyház, ebben a világban példát mutasson, hogy milyen is az, amikor ilyen emberek tartoznak össze, akiket ez az igazság éltet, hogy egymás számára lettünk szabadokká.

Testvérek: küldetés! A vakok látnak, a sánták járnak, a poklosok tisztulnak, a szegényeknek hirdetik az evangéliumot, vagyis egymásért vagyunk felelősek és legfőképpen a kicsinyekért, a szegényekért, a betegekért, hát ezért lett a keresztény világban annyi szerzetesrend, hogy csak még egy kicsit hazabeszéljek. Miért jött létre a Betegápoló Irgalmasrend? Azért, mert a beteg ember a legkiszolgáltatottabb, és voltak olyanok, elsősorban most Istenes Szent Jánosra gondolunk, akik azt mondták, hogy életünknek ez ad értelmet, hogy ezek az emberek, akik a legkiszolgáltatottabbak legalább ne legyenek egyedül. Teréz anyának a titka! Mit tett? Egyszerűen annyit tett, hogy megállt a haldokló indiai ember mellett, akit kivetettek az utcára, hogy haljon meg. Micsoda világ, ez az Isten nélküli világ! Ma újra megjelent a kegyes halálnak a kérdése és egyfolytában arról beszélünk, hogy mennyi gondot jelent a beteg ember és mennyi gondot jelent a tudatlan ember, mennyi gondot jelent a szerencsétlen, a fogyatékos ember. A közösség tagjai, mindenki, aki nem tartozik ezek közé, az adjon hálát az Istennek és ha van küldetéstudata, krisztusi küldetéstudata, akkor ezek mellett nem tud elmenni. Halljuk a

szébbnél szebb példákat, de ha van egy baleset az utcán, akkor jaj, gyorsan elsietünk, nehogy tanúnak kelljen lenni. Már tanúnak sem akarunk menni adott esetben, nemhogy megálljunk. Testvérek! Küldetéstudat! Van-e küldetéstudatunk, keresztény küldetéstudatunk? Van-e olyan gondolkodásunk, hogy felelősek vagyunk, nemcsak a világért: egymásért?

Még egy gondolat a jövővel kapcsolatosan. Testvérek, a történelem jövőjét szeretném csak hangsúlyozni. A történelem az időben valósul, és ne felejtjük el, az ókori szemlélet becsap bennünket. Az ókori ember úgy gondolta, hogy az időnek körforgása van. Ez egy helytelen felismerés. Hát persze, vannak olyan elemei, amik ezt sejtetik, de a történelemnek iránya van. Viszont ez is nagyon érdekes, hogy ez az irány, ez mennyire megbabonázott bennünket. Ma már vallás lett belőle, a progresszió, a haladás, az előre, ez a történelem iránya. De kedves jó testvérek, nem lehet a jövőt megtervezni. A jövőről lehet gondolkodni, lehet terveket készíteni, lehet programozni, csak hogy a jövő titok. Egyszerűen azért titok, mert a jelen idő, az megterhelt. Ha nagyon szigorúan veszem, filozófikusan, akkor a jelen idő, abban az értelemben, ahogy mi azt gondoljuk, nincs is. Mert a jelen időt terheli a múlt.

Egyébként a keresztény küldetésben is kezdetben volt az Ige, Ő az alfa és Ő az ómega is. Benne teljesedik be majd a világ történelme is. A kezdet meg a vég cseng össze. Csak hogy a jövő, ha történelem irányát nézzük, megterhelt. A múltunk terheli a jelen pillanatot, a jövőt pedig kérdésessé teszi, mert nem lehet megtervezni a jövőt. Lehet tervezni, lehet programokat készíteni, de hogy mi valósul meg belőle, terheli sok minden. Testvérek! Áldozatai vagyunk ennek: „előre”. Csak hogy ezer lépés előre egy lépést sem jelent fölfelé. Alapvetően ezzel az iránnyal van a baj. Előre, csak hogy van egy vertikális irány is és pontosan a keresztény értékrendszer ezt hangsúlyozza, mert az az ember, akinek isteni értékei nincsenek, jaj, rá ne bizzuk a világot, rá ne bizzuk egymás életét. Küldetéstudatunknak ez a legfontosabb eleme. Isteni értékekre, isteni erőkre van szükségünk ahhoz, hogy felelősek tudjunk lenni a világért, tönkre ne tegyük egészen, hogy felelősek legyünk egymásért, nehogy a közömbösségünkkel, az önzésünkkel tönkretegyük az életét a másinak. Ehhez ezekre az értékekre van szükségünk. A krisztusi küldetéstudatból megismert értékekre.

Testvérek! Elkezdődött a jövő, a krisztusi jövő, a krisztusi történelem. Úgy látszik, megtorpant Európában és nagy bajban vagyunk, de én abban biztos vagyok, hogy ha újra jobban figyelünk erre az irányra, a szövetségesünkre, az Istenre, aki azokkal az értékekkel ajándékoz meg, amit ő így fejezett ki: „értünk”, akkor ez az élet újra ajándék lesz. Sok gond, sok megpróbáltatás közepette, de mégis élet, emberhez méltó élet, isteni ajándék.

+ *A M E N* +

Szentmise befejezése

Kedves testvérek! Valójában minden szentmiséről úgy kellene elmenni, hogy az embernek van valamilyen elhatározása abból, amit üzen az Írás. Egyébként a Szentírás vasárnapja is van, abból az ember valamit életre vált, különben becsapjuk magunkat is meg a körülöttünk élőket is. Hiszen az első keresztények idején azt mondták, nézzétek, hogy szeretik egymást és közük akartak tartozni. Ezen is el lehet gondolni, hányan akarnak hozzánk tartozni?

Ezen a mai napon a nemzeti imádságunkat is elénekeljük. Ez is sajátos, kinek van olyan himnusza, amely imádság? Nekünk van és ez az imádság van jelen minden olyan alkalmon, amikor mi a jövőnkéről gondolkodunk. Isten velünk van, kérünk tőle erőt. Ad!

+ *Á L D Á S* +